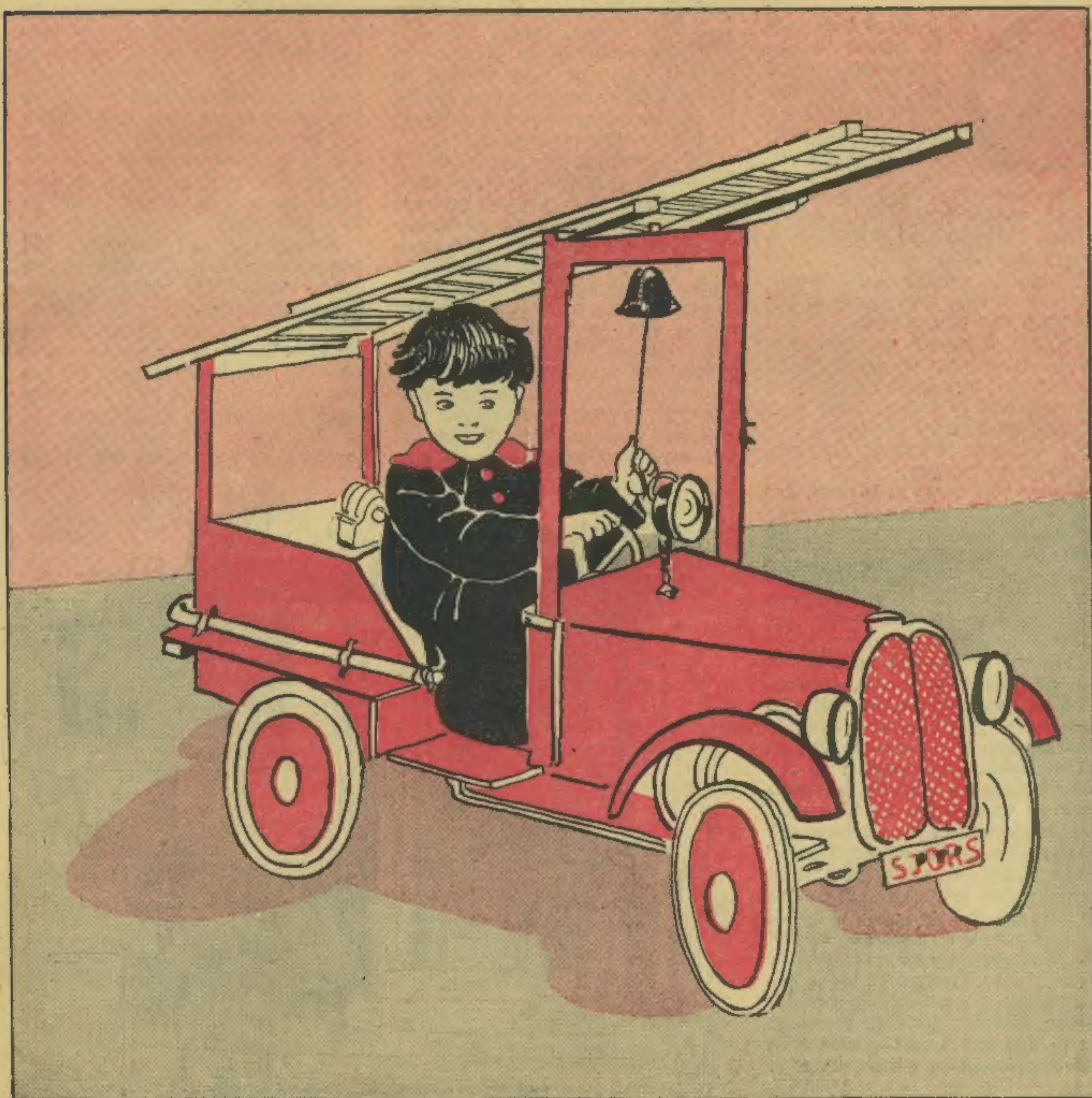
SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 6 JULI 1939

DE BRANDWEER RUKT UIT!

KOWEE de Jager

DE lichtjes begonnen te dansen in Kowee's oogjes, toen hij zag dat zijn vader het jachtgeweer van de wand van de kleine blokhut afnam.

„Ik mag toch mee naar de jungle, vader?" smeekte de kleine Kowee. „U hebt het mij immers zo vast beloofd!"

Wanee Ka gordde zijn patroonriem om en stak wat kogels in het magazijn van zijn geweer.

„Kleine Kowee," zei hij langzaam, „mag later op jacht gaan! Als de maan nog enige keren vol is geweest, ben je al een hele boel gegroeid en dán zal het bloed niet meer stollen in je aderen, als je de tijgers hoort brullen!"

Kowee wist maar al te goed, dat zijn vader een toespeling maakte op hun vorig jachtavontuur, waarbij kleine Kowee nu niet precies een schitterend figuur had geslagen. Integendeel! Zijn kleine, geliefde geit was toen als slachtoffer gevallen.

„Vader," zei Kowee treurig, „ik kon de kleine geit niet redden, want het leek wel of de kolf van mijn geweer vastgevroren zat in mijn handen. Het was zo stil en rustig overal en plotseling.... plotseling sprong daar die brullende tijger te voorschijn. Ik wist niet, waar hij vandaan was gekomen!"

„Je rilt nog als je er aan denkt," spotte Wanee Ka. „Je moet eerst leren je angst te overwinnen en dan pas kun je me vergezellen op de jacht. Ik trek er vandaag op uit met den sahib om de dood van de kleine geit te wreken. Ik zal je een klein tijgerjong meebrengen om er mee te spelen. Als ik je meenam, zou je den sahib en mij misschien in de weg lopen en wie weet wat er dan allemaal kon gebeuren! Een tijgerjacht is voorwaar geen kinderspel. Je kunt je vriendje Noki wel wat gezelschap houden. Ik vrees dat ik je niet kan gebruiken, voordat je de bewijzen van je dapperheid en zelfbeheersing hebt geleverd. Tot ziens, kleine Kowee."

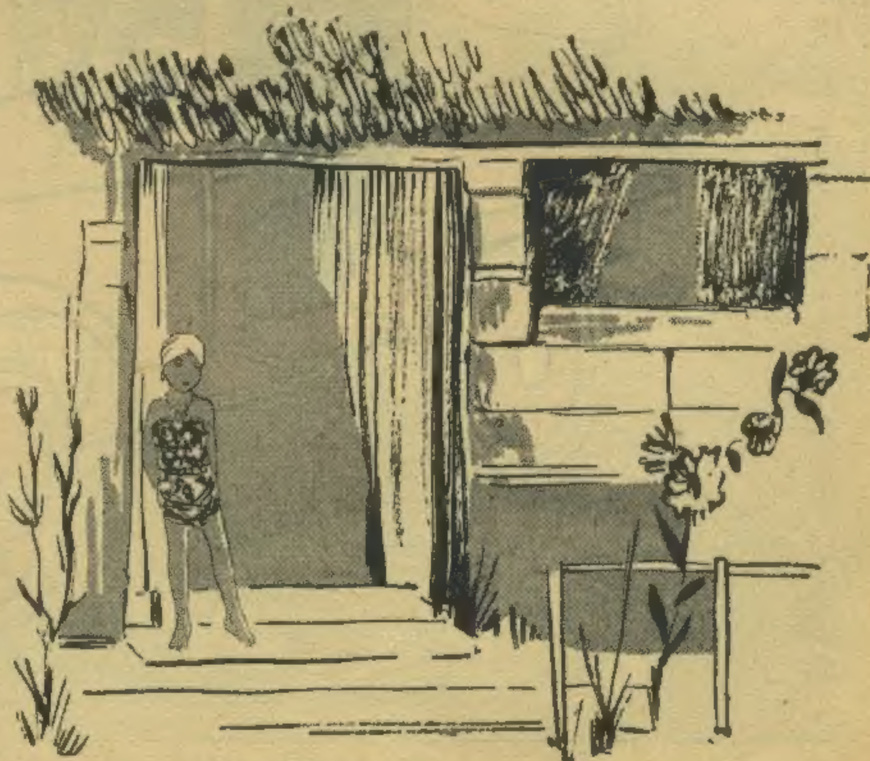
Kowee stond in de ingang van de hut, toen zijn vader vertrok en hij keek hem verlangend na, totdat hij in gezelschap van den sahib in de jungle was verdwenen.

Er zal wel een dag komen, dacht hij, dat ik zo groot ben en zo sterk als de sahib en dán zal ik op mijn beurt alle geheimen van de wildernis doorgronden. Dan zal het knallen van mijn geweer antwoorden op het gebrul van de tijgers en alle dieren, die mijn spoor ruiken, zullen trillen van angst in hun holen.

Zo dacht Kowee, toen hij de leeftijd had bereikt van twaalf jaar. Toen keerde hij zich om, om aan het werk te gaan, want er was nog heel wat te doen. De geiten moesten naar het weiland en Kowee moest goed oppassen dat de dieren niet te dicht bij de jungle kwamen, waar de hongerige tijgers toch altijd op de loer konden liggen. Dat was een heel karwei. En terwijl hij daarmee bezig was, kreeg hij plots een idee. Zijn adem stokte haast van opwinding. Ja, waarachtig, dat was een goed plan! Hij zou de geiten toevertrouwen aan de hoede van zijn vriendje Noki, die een eind verder de geiten van zijn vader hoedde en Noki zou er zeker geen bezwaar tegen hebben, dat er enkele geiten aan zijn eigen troepje werden toegevoegd.

En dan was hij immers vrij. Dan kon hij doen en laten wat hij wou! Kowee had een plannetje. Wat had vader ook weer gezegd? Dat hij nog de bewijzen van zijn dapperheid en zelfbeheersing moest leveren? Nou ja, zo'n tijger, vlak in je nabijheid, was waarachtig geen kinderspel. Het kwam zo plotseling en je moest toch tijd hebben om er aan te wennen! En om er aan te wennen, moest je toch ook nu en dan eens in zijn nabijheid gaan; ja, zo van op een afstandje dan natuurlijk.

Kowee had een plannetje. Hij zou het spoor van zijn vader en den sahib volgen. De tijger had zijn lievelingsgeit gedood en hij, Kowee, wilde toch wel eens kijken, zo van ver dan, hoe de rover werd gestraft voor die wandaad. O neen, hij zou niet deelnemen aan de jacht, want vader had immers laten horen dat hij dat liever niet had, maar hij mocht toch wel vanuit een veilige

Kowee stond in de ingang van de hut.

post toekijken, als naar een spannend schouwspel.

Kowee sloop dus op zijn eentje naar de jungle, volgde het lichte spoor van zijn vader en den sahib en drong al dieper en dieper de jungle binnen. De zon stond al heel hoog aan de hemel, toen Kowee even naast het spoor ging neerliggen om uit te rusten. En net toen hij wou opstaan dreunden er vlak in de buurt twee hevige knallen. Dadelijk daarop klonk het gebrul van een gewonde tijger en de gil van een mens in doodsgevaar.

Kowee sprong recht. Hij vloog letterlijk in de richting van het geluid, totdat hij bij een kleine vlakte kwam aan de voet van een rots. In die rots was een opening: het hol van de tijger, die op nauwelijks tien meter afstand over de grond kroop. Op zijn rechterschouder vertoonde zich een rode vlek.

Kowee's hartje klopte sneller. Hij zag den sahib op de grond liggen. Diens hemd was opengescheurd op zijn borst en ook daar was een rode vlek te zien. Het geweer van den sahib lag ettelijke meters verder, waar de klauwen van het roofdier het hadden neergesmakt.

Kowee keek angstig naar zijn vader, die op betrekkelijk korte afstand stond en haastig morrelde aan de trekker van zijn geweer. Er scheen iets niet in orde te zijn en de tijger maakte zich gereed om toe te springen. Toch wachtte Wanee Ka dapper den rover af en greep het geweer bij de loop, om het te gebruiken als een knots. Kowee voelde, dat hij iets m o e s t doen. De sahib, zijn vader, hijzelf: alle drie waren ze in gevaar. En terwijl hij zenuwachtig nadacht, zag hij een klein diertje te voorschijn komen. De tijger merkte het niet, want het jong liep tegen de wind in en Kowee begon voorzichtig in de richting van het hol te kruipen. Nu lag hij er vlak boven en het tijgerjong was precies onder hem. Plots bukte Kowee zich, greep het jong bij de nek en slingerde het in de richting van de tijger. Het kwam precies voor diens poten terecht; de tijger veerde recht, nam het kleine jong op met zijn tanden en droeg het, zonder nog naar den sahib of Wanee Ka om te zien, terug naar het hol.

Kowee had zich plat op de grond laten vallen boven de rotsen en wachtte vol spanning af. Door een kleine opening, tusschen wat groen, kon hij de tijger zien komen en het hart klopte hem in de keel. Hij zag duidelijk de lichtgele strepen en het leek hem of hij de hete adem van het ondier in zijn gezicht kon voelen. Toen verdween de tijger met het jong in het hol.

Kowee sprong op, ging in een bocht om het hol heen en liep op zijn vader toe. Wanee Ka zei geen woord. Hij keek zijn zoon alleen even aan, doch dan vestigde hij weer zijn aandacht op den sahib. Hij tilde hem op en droeg hem zo snel mogelijk tot bij de bron, die op enige afstand van het hol was gelegen, en daar waste hij zorgvuldig de wonden van den sahib uit. Kowee keek vol belangstelling toe, hoe zijn vader de wonden reinigde en den sahib verbond.

Het begon al zachtjes aan te schemeren, toen ze met hun drietjes weer de jungle verlieten en Wanee Ka den gewonde op zijn eigen bed in de blokhut neerlegde. Nog steeds had Wanee Ka geen woord gesproken, maar Kowee wist, dat het minstens wel een week zou duren voordat de sahib in staat zou zijn hun hut te verlaten.

Nu alles eenmaal goed en wel achter de rug was, zat kleine Kowee gewoon te beven van angst en zenuwachtigheid. Hij zag heel goed in dat hij eigenlijk een grote dwaasheid had begaan, toen hij naar de jungle was getrokken en dat hij even goed als de sahib, die toch een ervaren jager was, zwaar gewond of misschien nóg erger, op dat bed had kunnen liggen. En terwijl hij daaraan dacht, zat hij te beven en zijn hele gezicht werd gloeiend rood van schaamte. En toch was hij ook weer blij en trots.

Wanee Ka zag dat de gewonde thans sluimerde en voor het eerst gingen zijn ogen weer naar zijn zoon.

Hij zag de kleur in diens gezicht en de angst, die zijn kleine lichaam deed beven. En toen glimlachte Wanee Ka. Want hij wist, dat Kowee zich schaamde omdat hij zo'n angst had gehad.

„Ik heb je vanmorgen uitgelachen, Kowee,"zei Wanee Ka zacht, „omdat je zo angstig was, maar je hoeft je niet langer te schamen, mijn zoon. Toen ik in de ogen van de tijger keek en er het doodsgevaar in las, was er ook in mijn eigen hart angst. Maar zelfs in die angst verliest een goed jager nimmer zijn zelfbeheersing. Je hebt bewezen, dat je mijn zoon bent en getoond, dat je even listig was als de grote rover. Je hebt niet alleen mijn leven gered, maar ook dat van den sahib. Je hebt daarmee bewezen, dat je tot de dapperen van mijn volk behoort en daarom zul je vanaf heden de naam dragen van: Kowee, de jager, zoon van Wanee Ka.

Weer dansten de lichtjes in Kowee's kleine ogen, maar nu van blijdschap en trots!

En de gewonde sahib, die uit zijn zachte sluimer was ontwaakt, glimlachte toen hij naar hem keek en Kowee hoorde hoe hij langzaam fluisterde:

„Kowee, de jager, zoon van Wanee Ka!"

V. L.

....ging neerliggen om uit te rusten.

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER

RESUMÉ:
PRINS VALIANT ZAL HET MONSTER VAN SINSTARWOOD BESTRIJDEN MET ZIJN EIGEN WAPEN, NAMELIJK – DE ANGST. DAAROM HEEFT HIJ EEN VERMOMMING KLAARGEMAAKT EN NU STAAT HIJ KLAAR OM ZIJN TOCHT TE BEGINNEN.

HIJ LIET ZICH OMLAAG GLIJDEN LANGS EEN TOUW EN ZOCHT ALLE VENSTERS AF, TOTDAT HIJ DE KAMER VOND VAN HET MONSTER.

216

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

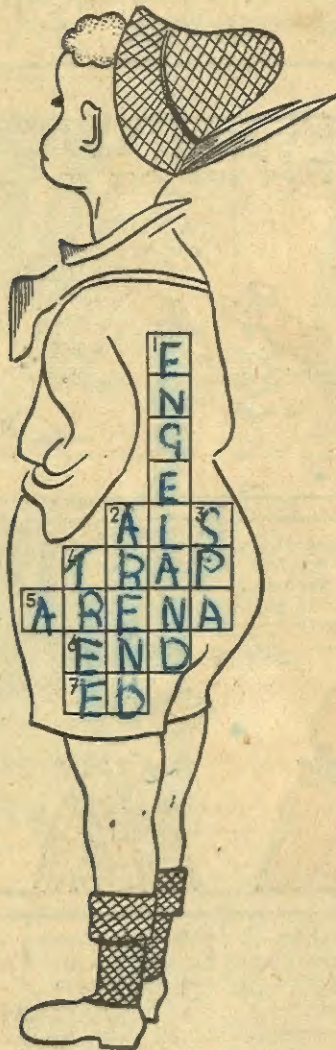

211

BONT ALLERLEI

KRUISWOORDPUZZLE

Van links naar rechts:

2. Een ander woord voor: wanneer, indien.
4. Als je naar boven moet, ga je de .... op.
5. Middelste deel van een circustent, waar alle toeren vertoond worden.
6. Een ander woord voor: eind.
7. Vul in: E D.

Van boven naar beneden:

1. Land dat aan de andere kant van de Noordzee ligt.
2. Een roofvogel.
3. Een ander woord voor: schop. Het is ook wel de naam van een stadje in België. (Dat weten de bollebozen onder jullie zeker ook wel.)
4. Deel van een trap

WIE KAN DAT OOK?

Kleine Annie kan deze 4 getallen viermaal in de afgebeelde hokjes plaatsen en wel zó, dat elk getal, niet alleen viermaal voorkomt, maar bovendien, dat, als men elke rij optelt in de richting van de pijltjes, steeds 16 als uitkomst wordt verkregen.

AANVULLERTJES

Hier hebben jullie enige tekeningetjes die nog niet helemaal af zijn en die je dus zelf moet aanvullen. Maar.... op een heel aparte manier. Luister maar eens, want je kunt er heel veel plezier van hebben.

De vlakken, die door de puntlijntjes omgeven worden, moet je insmeren met Arabische gom en op de nog vochtige plekken kleine wol-draadjes plakken. Je vraagt aan moeder maar een paar gekleurde lapjes om uit te rafelen. Voor de apenkop neem je bijvoorbeeld bruine wol en voor den man met de baard zwarte. Bij den pool-onderzoeker met zijn pelskraag kun je verschillende kleuren gebruiken. Je moet er op letten, dat je elk vlak apart insmeert met gom en daarna direct met wol beplakt en dan aan het tweede begint. Anders is het eerste al weer opgedroogd. De overgebleven ruimte kun je later kleuren. Natuurlijk kun je ook de tekeningetjes eerst vergroten.

Oplossingen vorig nummer

KRUISWOORDRAADSEL

Van links naar rechts: 1. Boek. 4. Wand. 5. Kelder. 6. As. 7. El. 8. Tor. 10. Do. 11. Twee. 13. Tijger. 14. Rozen. 15. Do. 16. El. 17. Ober.

Van boven naar beneden: 1. Bal. 2. Onderwijzer. 3. Edel. 4. West. 5. Ka. 9. Otto. 10. Deen. 12. Egel. 14. Rob. 15. Do.

EEN LUCIFER-PUZZELTJE

A. 14.
B. 1e. 11 — 2e. 10 — 3e. 7.

ZOEKPLAATJE

Draai het plaatje een halve slag naar links en dan vinden jullie ze in de steenhoop, links onder, tussen de buizen.

WIE LEEST DIT?

Schip - Cactus-Hand- Appel- Auto-Poes = S c h a a p.

HOE ZIT DAT?

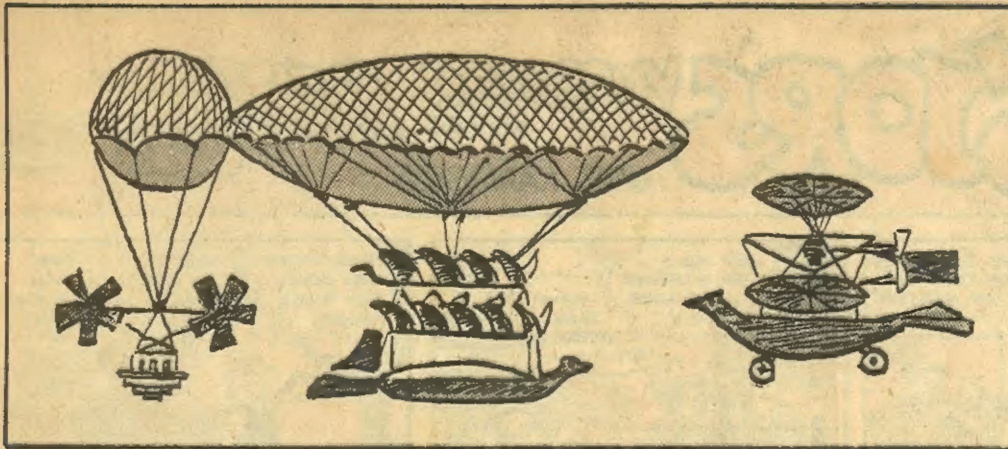
1. Bar = Baar. 2. Zin = Zien. 3. Dof = Doof.

ENIGE RAADSELTJES

1. De neus.
2. Groeien en ademen.
3. Als ze in 't water gaan.
4. Een gat.

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

DE VADER VAN HET VLIEGWEZEN IN ENGELAND

Het vliegen als transportmiddel werd vooral bevorderd dank zij de steun van den Engelsman sir George Cayley, die om zo te zeggen zijn hele leven wijdde aan de studie van het vliegwezen.

Reeds in 1810 had hij een boek geschreven over „vliegen" en daarin de verschillende wetten uiteengezet die, zijns inziens, als basis moesten dienen voor de constructie van vliegtuigen. Hij was toen al van mening dat de lucht naar boven moest gestuwd worden tegen de vleugels of draagvlakken van een vliegende machine, om de aantrekkingskracht der aarde te kunnen overwinnen. Bij de sneldraaiende schroef van de tegenwoordige vliegtuigen heeft men sir George Cayley's ideeën in de praktijk toegepast.

In 1837 maakte hij een tekening van een bestuurbaar luchtschip, dat al enig idee geeft van het moderne luchtschip. In 1848 experimenteerde hij met glijvlakken en maakte een ontwerp voor een vliegtuig en een soort autogiro-model, uitgerust met een stoommachine die twee schroeven in beweging bracht. Zijn idee bleek practisch uitvoerbaar, want later heeft men inderdaad, aan de hand van zijn tekeningen en berekeningen, dergelijke machines gemaakt en ze bleken inderdaad te kunnen vliegen.

Volgende week no. 12:
De voorloper van het moderne vliegtuig.

WAAR ZIJN DE BOMEN?

In elke zin is de naam van een boom verborgen.

1. „Wat nu?" zei vader boos, „wil Gerard niet mee?"

2. Het visje spartelde aan de haak.

3. Toon liep al met een bezorgd gezicht naar de waterkant.

4. De blindeman stond op de hoek van de straat en speelde er lustig op los.

Volgende week vinden jullie de oplossing op bladzijde 6.

BALSA-HOUT

Knutselaars hebben die naam wel meer gehoord, want ze weten dat balsa-hout nog lichter is dan kurk en ze zullen 't wel eens gebruikt hebben voor 't maken van zweefvliegtuigjes. Toch is 't nog niet zo lang geleden dat die naam „Balsa" bij ons is ingeburgerd, ofschoon men in Zuid-Amerika dat hout al ettelijke honderden jaren gebruikt.

Balsa — van het Spaans: balsa: = vlot — is een boom, die men ook hazenpoot- of kurkboom noemt en alleen vindt in landen met een zeer heet klimaat.

Zo bezien heeft balsa veel weg van wit dennenhout en het voelt aan als zacht fluweel. De balsa is een van de snelst groeiende bomen, maar ook een van de bomen, die 't snelst vergaan.

Hoe zwaar is balsa-hout?

Veronderstel eens dat sommige houtsoorten zoiets als 80 pond per kubieke voet wegen; dan weegt balsa-hout — genomen in dezelfde verhouding — maar 7 tot 8 pond. Dus 10 keer minder.

Waarom is dat hout zo licht?

Dat komt door de heel bijzondere constructie der houtcellen. Ten eerste zijn de wanden van die celletjes uitermate dun en die celletjes hebben de vorm van tonnetjes. Ten tweede is een groot deel van die tonnetjes gevuld met lucht, en ten derde liggen bij de meeste houtsoorten de houtvezels heel stevig tegen elkaar aangedrukt, terwijl men in het balsa-hout zo wat hetzelfde verschijnsel heeft als in Zwitserse kaas. Het zit om zo te zeggen vol luchtbelletjes. Er zijn er zelfs zoveel, dat ze 90 % vertegenwoordigen van het hele volume van het hout. En wat is 't gevolg daarvan? Dat het hout niet alleen heel licht is, maar bovendien buitengewoon veerkrachtig, d.w.z. zeer geschikt om schokken en stoten op te vangen.

Waarvoor gebruikt men balsa-hout?

Voor vliegtuigen, het inpakken van kostbare piano's, fijne meubelen, voor reddingsgordels, voor het maken van grondslagen van allerlei machines. Men gebruikt het ook als isolatie-materiaal, b.v. voor koelcellen, broedmachines enz. De boom zelf, die meestal een hoogte bereikt van 20 meter, heeft wel veel weg van de Amerikaanse populier en de vrucht van de boom bezit een vezelachtige stof, die men gebruikt als vulsel voor peluwen, bedstellen, kussens enz.

213

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB GAAT KAMPEREN!

66

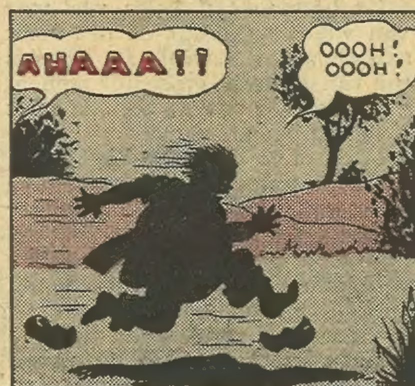

2 14